

Sygn. akt I C 4111/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Karolina Mazan - Berent

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa P. (...) z siedzibą we W.

przeciwko J. J.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt I C 4111/17

UZASADNIENIE

Powód P. (...) z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego J. J. kwoty 1469,11 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód domagał się również zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany zawarł umowę bankową z (...) Bank S.A. dnia 2.12.2005r., na podstawie której otrzymał kwotę pieniędzy określoną w umowie. Pozwany nie wywiązał się z zobowiązania zwrotu otrzymanej kwoty, a 24.03.2017. powód zawarł z (...) Bank (...) S.A. umowę przelewu wierzytelności wynikającej z umowy.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, zaprzeczając aby zawierał z (...) (...) jakąkolwiek umowę. Podniósł dodatkowo również zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 marca 2017 r. (...) Bank (...) S.A. we W. zawarła z P. (...) z siedzibą we W. umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem umowy były wierzytelności, których wykaz zawarty był na płycie CD oraz w postaci wykazu wierzytelności w formie papierowej, stanowiącej załącznik do umowy. Załącznik ten miał być podpisany przez pełnomocnika banku. Wierzytelności będące przedmiotem przelewu miały przejść na powoda z dniem zawarcia umowy, pod warunkiem uiszczenia pierwszej raty ceny określonej w umowie (§5). Bank zobowiązał się wydać kupującemu akta kredytowe, w szczególności oryginały umów potwierdzających istnienie danej wierzytelności w terminie 8 miesięcy od dnia zawarcia umowy.

(umowa k.9-12)

W załączniku do umowy cesji otrzymanym przez powoda, sporządzonym w formie elektronicznej, była informacja o zadłużeniu pozwanego, na które składać miały się odsetki w kwocie dochodzonej pozwem.

(wyciąg z załącznika k.13)

Pełnomocnikowi powoda określono termin tygodnia na ewentualne złożenie dodatkowych wniosków dowodowych, pod rygorem nie zastosowania domniemania wynikającego z art.339 § 2kpc w razie zaistnienia podstaw do wydania wyroku zaocznego. Powód nie złożył dodatkowych dowodów.

Pozwany zakwestionował roszczenie, zaprzeczył, aby zawierał umowę z poprzednikiem prawnym powoda. Powód, na którym ciążył obowiązek wykazania, że podmiot od którego kupił wierzytelność łączyła umowa z pozwanym nie udowodnił powyższego.

Analiza treści umowy przelewu wierzytelności wskazuje, że swoje twierdzenia co do umowy łączącej pozwanego z pierwotnym wierzycielem powód opierał tylko na informacji przekazanej mu przez zbywcę w formie elektronicznego załącznika do umowy. Treść umowy dowodzi, że informacje przekazane powodowi miały zostać potwierdzone dokumentami, ale powód ich nie przedstawił. Przyjąć zatem należało, że powód nie posiadał żadnych dokumentów potwierdzających informację uzyskaną od zbywcy wierzytelności, skoro nie przedłożył ich nawet na wezwanie sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa w uzasadnieniu pozwu wskazywała, że jego legitymację do dochodzenia roszczenia uzasadnia przepis art.509k.c. (przelew wierzytelności). Zgodnie z powołanym przepisem wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Na skutek przelewu wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia.

Analiza materiału dowodowego zaoferowanego przez powoda, reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika, nie potwierdziła, aby podmiotowi, z którym zawarł umowę przelewu wierzytelności przysługiwało roszczenie przeciwko stronie pozwanej.

Powód na zasadzie art.6k.c. dochodząc zapłaty od strony pozwanej z tytułu umowy kredytu zobowiązany był udowodnić, że pozwana zawarła z jego poprzednikiem prawnym taką umowę. Powód na potwierdzenie powyższego przedstawił jednak tylko fotokopię umowy, zaś wobec zakwestionowania przez pełnomocnika pozwanej zawarcia umowy, należało uznać, że okoliczności te nie zostały udowodnione, co skutkowało oddaleniem powództwa.

SSR Tomasz Bulkowski